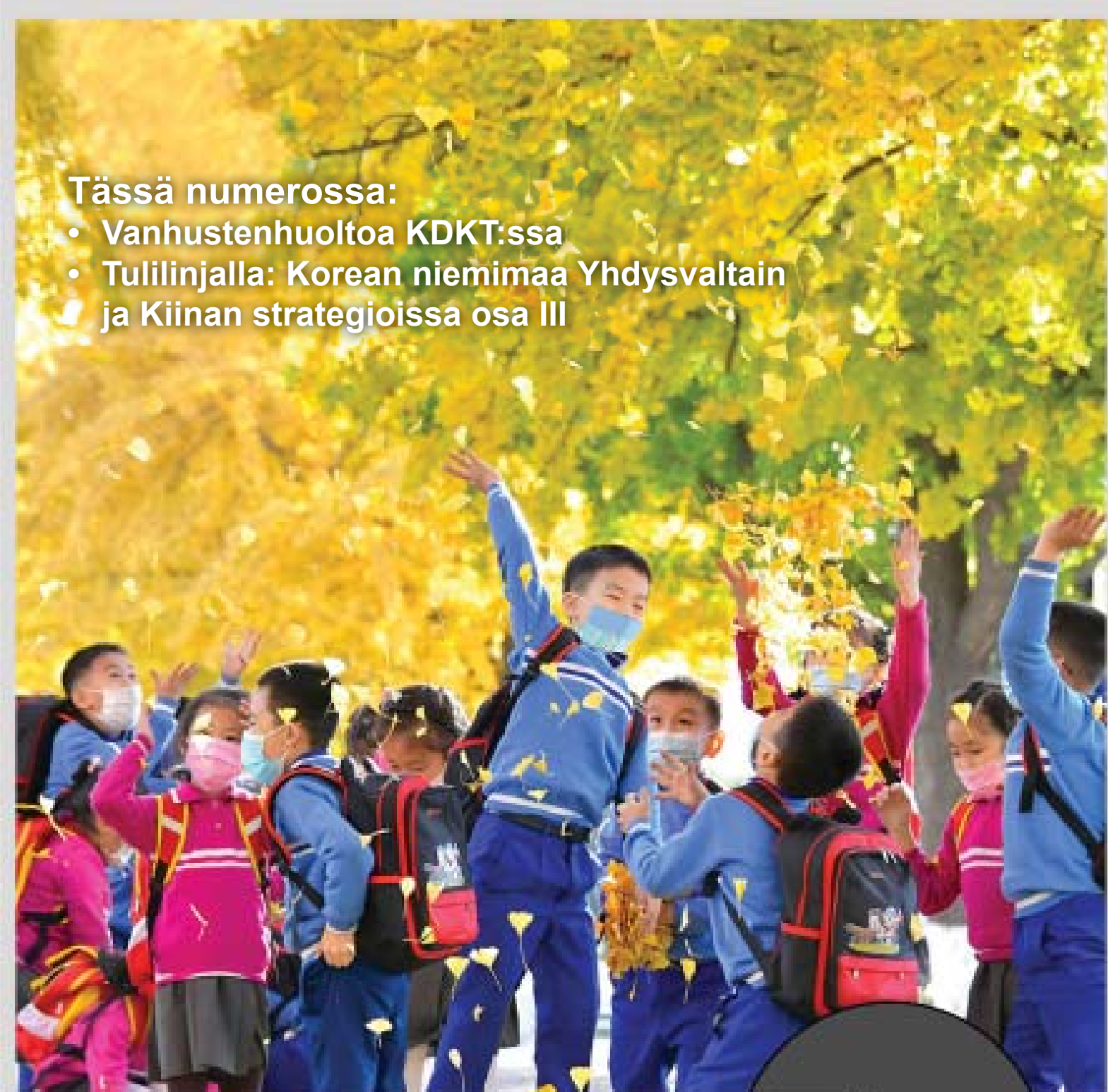

Tässä numerossa:

- Vanhustenhuoltoa KDKT:ssa
- Tulilinjalla: Korean niemimaa Yhdysvaltain ja Kiinan strategioissa osa III

KOREAN YSTÄVÄT

핀조

4/2022

SUOMI-KOREA-SEURAN JULKAISU

Toimitukselta

Korean matkailun elpyminen on vielä tällä hetkellä epäselvää. KDKT on aloittanut syksyllä kansalaistensa rokotukset, joka on tietysti edellytys sille, että rajat voidaan jossain vaiheessa avata.

Hiljattain myös Kiina ilmoitti lopettavansa koronarajoitustoimet. Myös tämä on positiivinen signaali Korean matkojen näkökulmasta kahdesta syystä. Ensiksikin siksi, että Kiinan koronarajoitukset estivät matkustamisen sitä kautta, sillä vaarana olisi ollut joutua pitkäänkin koronakaranteeniin jos tauti olisi matkalla iskenyt. Toiseen pääsihteri Kim Jong Un on

pitänyt Kiinan toimintaa esimerkiksi koronan torjunnassa ja kehoittanut ottamaan mallia Kiinan viranomaisten toiminnasta. Voisi ajatella, että ehkäpä myös rajoitusten purkamisen osalta KDKT:ssa seurataan, miten se Kiinassa onnistuu.

Ukrainan kriisin vuoksi matkustaminen KDKT:aan Venäjän kautta on vaikeutunut ja voi olla, että jatkossa Kiina on käytännössä ainoa vaihtoehto kauttakulkumanaan. Emme myöskään vielä osaa arvioida, minkä hintaisia Korean matkat jatkossa ovat. Tähän vaikuttaa merkittävästi Suomen ja

Kiinan välisten lentojen hinnat.

Suomen koronarajoitusten loppuminen käynnistää uudelleen monia tapahtumia, joissa seurakin on mukana. Tammikuussa voimme tavata Matka 2023 -messuilla ja toukokuussa Maailma kylässä festivaaleilla. Maaliskuun 11. päivä meillä seura järjestää seminaarin korealaisesta taiteesta kivikaudesta nykypäivään. Tarkempaa tietoa tapahtumista löytyy takakannen tapahtumakalenterista.

Nähdään tilaisuuksissa!

Katso ohjeet vuoden 2023 jäsenmaksun maksamiseen takakannesta

Suomi-Korea-seura ry

Suomi-Korea-seura ry. on puoluepoliittisesti riippumaton ystävyysseura, joka toimii Suomen ja Korean demokraattisen kansantasavallan ystävyyden lujittamiseksi. Seuraan voi liittyä ottamalla yhteyttä seuran sihteeriin.

Seuran internetsivut ja sähköposti

suomikorea.net

facebook.com/suomikoreaseura

koreaseura@gmail.com

Seuran toimihenkilöt vuonna 2022

Varapuheenjohtaja Pasi Ranki

Sihteeri Juha Kieksi, Kytömaantie 174,

32200 Loimaa, puh. 045 671 3408

juha.kieksi(at)saunalahti.fi

Tilinumero

FI70 4108 0011 8392 33

Kannen kuva: Lapsen oikeuksien päivää vietettiin KDKT:ssa marraskuussa. (Kuva: KDKT kuvanäyttely)

Korean ystävät -lehti

Korean ystävät -lehti on Suomi-Korea-seuran jäsenlehti, joka ilmestyy 4 kertaa vuodessa. Lehti sisältyy seuran jäsenmaksuun, erikseen tilattuna tilaushinta on 30 € / vuosi.

Toimitus ja taitto Cilla Heiskanen

Ilmoitushinnat

1/1 sivu 100 euroa

1/2 sivu 75 euroa

1/4 sivu 50 euroa

Takakansi 125 euroa

Tekijänimien julkaistut artikkelit edustavat kirjoittajiensa näkemyksiä. Toimitus pidättää itsellään oikeuden lyhentää ja muokata artikkeleita kirjoittajan suostumuksella.

ISSN 0359-9965

Pekka Kotkasaari in memoriam

Suomi-Korea-seuran pitkäaikainen ja pidetty puheenjohtaja Pekka Kotkasaari menehtyi 2.11.2022. Pekka aloitti puheenjohtajana vuonna 2015 Antti Siika-ahon jälkeen. Pekan aloittaessa puheenjohtajana toiminta oli hieman hiljaisuuden tilassa. Pekan sanoin kyseessä oli ”unikekojen seura”. Pekka aktivoi seuran toimintaa ja aloitti pitkän tauon jälkeen vuosittaiset KDKT:n matkat. Hän toimi kaikilla Korean matkoilla ansiokkaasti matkanjohtajana.

Pekka oli mieleltään hyvin kansainvälinen henkilö. Hän oli myös tehnyt työkseen monenlaista raaka-aineiden ja valmiiden tuotteiden kauppaa USA:an, Afrikkaan, Eurooppaan, Aasiaan ja Etelä-Amerikkaan. Pekka oli myös asunut ulkomailla kymmenisen vuotta. Pekan suvun alkuperä oli Tanskassa ja ensimmäinen kontakti KDKT:aan olikin juuri Tanska-Korea-seuran kautta.

Pekka toimi Suomi-Korea-seuran puheenjohtajuuden lisäksi mm. Ystävyysseurojen liiton hallituksessa, pohjoismaisten Korea-seurojen yhteistyökomiteassa sekä Maailman koreaseurojen yhteistyökomitean hallituksessa.

Seuratoverit ja ystävät muistavat Pekan huumorintajuisena ja poikkeuksellisen laajan yleisivistyksen omaavana henkilönä. Eipä ollut montaa aihealuetta josta Pekalla ei olisi ollut tietoa. Pekka oli myös hyvin kiinnostunut kielistä ja silläkin saralla hänen tietonsa olivat hämmästyttävän laajat. Pekkaa arvostettiin järjestötyössä myös siitä, että hän aina aktiivisesti kertoi oman mielipiteensä.

Pekka oli myös aivan mainio seuramies. Erityisesti vierailut ja pitkät keskustelut Pekan litin mökillä jäivät lähtemättömästi siellä vierailleiden ulkomaisten koreaseurojen edustajien mieleen. Näihin hetkiin palattiin innostuneena aina uudelleen tavattaessa.

Pekan poismeno on jättänyt valtavan aukon ja kaipauksen perheenjäsenten lisäksi laajaan ystäväjoukkoon niin Suomessa kuin ulkomailla. Hienot muistot ystävydestä kantavat kuitenkin ikuisesti. Lepää rauhassa Pekka.

Juha Kieksi

Vanhustenhuoltoa KDKT:ssa

Rauhanliike ja erilaiset järjestöt ovat vieneet meidät erilaisiin kokouksiin ympäri maailmaa. Matkoillamme pyrimme yleensä näkemään maista eri puolia, joten vierailut mielisairaaloissa tai vankiloissa ja muissa laitoksissa ovat usein ohjelmasa. Vappu on ollut HelpAge Internationalin, kansainvälisen vanhoja auttavan järjestön hallituksessa useita vuosia, niinpä vanhojen asiat ovat yhtä lailla kiinnostuksemme kohteita. Matkallamme DPR Koreaan vuonna 2016 pääsimme kurkistamaan maan vanhustenhuoltoon.

Koreassa toimii Vanhustenhuoltoliitto

Tapasimme kiinalaisen Renmin-

yliopiston professori Du Pengin, HelpAgen hallituksen jäsenen Pekingissä matkallamme Pjongjangiin. Hän oli kouluttanut pohjoiskorealaista henkilökuntaa vanhustenhuoltoon ja vierailut monissa maan laitoksissa. HelpAgella on myös ollut projekti, jossa on tuettu liittoa varainhankintakoulutuksella, joka oli otettu suurella innostuksella vastaan. ”Vaikka olosuhteet ovat aika vaatimattomia, työntekijöiden asenne on kohdallaan ja kiinnostus työhön on suurta”, Du Peng arvioi. Hänen neuvostaan otimme yhteyttä rouva Pak Yong Huihin, joka toimii Korean vanhustenhuoltoliiton, Korean Federation for Care of the Aged (KFCA) johtajana.

Väestön vanhenemiseen on rouva Pakin mukaan kiinnitetty

huomiota jo 1990-luvulla. Vuonna 2008 on pidetty väestönlaskenta, jolloin yli 60-vuotiaita oli 11% ja vuonna 2014 lukumäärä oli jo 14%. Vuodesta 2007 DPR Koreassa on ollut lainsäädäntö vanhan väestön oikeuksista ja eduista. Myös muihin lakeihin on kirjattu vanhojen asioita. Vuoden 1946 jälkeen maan 24 maakuntaan on perustettu vanhainkodit niitä vanhuksia varten, joilla ei ole lainkaan omaisia. Hallitus kiinnittää näihin paljon huomiota; niiden määrä lisääntyy.

KFCA on perustettu vuonna 2003. Se on kansalaisjärjestö, jonka tavoitteena on vaikuttaa valtion politiikkaan, jotta saataisiin vanhusten asioissa aikaan parempi kontrolli ja ohjaus. Järjestöllä on alaosastoja maakuntien

tasolla. Kansalaiset voivat liittyä järjestöön oman vapaaehtoistyönä myötä. Järjestö työskentelee läheisessä suhteessa maan hallituksen ja ministeriöiden kanssa.

Liiton missio on varmistaa, että vanha väestönosa voi nauttia oikeuksistaan ja kiinnostuksen kohteistaan hyvässä mentaalissa ja fyysisessä kunnossa, ja samalla edistää heidän onnellista ja siivistä elämäänsä. Strategiset tavoitteet ovat:

1. varmistaa vanhusten taloudellinen ja kulttuurinen elintaso eläkkeiden, tukien ja sosiaalisten etujen avulla,
 2. edistää vanhojen mentaalista ja fyysistä terveyttä ja parantaa heidän palvelujaan,
 3. edistää vanhojen järjestöjä ja sosiaalista osallisuutta, ja
 4. kehittää ikäystävällistä politiikkaa vanhojen toiveitten ja tarpeitten mukaisesti.
- Varsin moderneja tavoitteita; Suomen vuoden 2013 laki ikääntyneen väestön toimintakyvyn ylläpitämisestä ja palveluista lähtee hyvin samanlaisista lähtökohdista.

Vanhuksia tapaamassa

Ajamme pikkubussilla kosmoskukkien reunustamaa maantietä Pjongjangin ulkopuolelle, ohitietullien. Sotilaat kontrolloivat yhdellä tulliportilla kansalaisten henkilökortit. Jokaisessa kahdesatoista maakunnassa on kaksi valtion ylläpitämää laitosta vanhoille ihmisille. Päädymme vehreään laaksoon, jossa vanhainkodin matalat bungalowtyyliset rakennukset sijaitsevat peltojen keskellä.

Eläkeikä Pohjois-Koreassa on naisille 55 vuotta ja miehille 60. ”Miksi naisten eläkeikä on noin matala”, kyselemme. ” Sehän osoittaa meidän arvostustamme naisia kohtaan”, talon miespuolinen johtaja, entinen merisotilas vastaa. Tässä vuonna 1948 perustetussa laitoksessa on 320 asukia, keski-ikä 75 vuotta. Henkilökuntaa on kaikkiaan 41, mukana siivoajat sekä keittiön ja pesulan työntekijät. Laitoksen kommuuni viljelee sataa hehtaaria. ” Joskus myymme ylijäävää sataa muille”. Valtio maksaa laitokselle 1500 miljoonaa wonia

vuosittain ylläpitokustannuksiin. ”Se on meille riittävästi”.

Vanhainkodit ovat niitä ihmisiä varten, jotka ovat aivan yksin, täysin ilman omaisia, tai niitä harvoja tilanteita varten, jolloin omaiset hylkivät vanhusta. Alueiden sosiaaliviranomaiset ilmoittavat vanhainkodeille, milloin tarvetta ilmenee. Jonoja ei sanottavasti ole. Meille ei selvinnyt, miten moni asukeista saattoi olla vuodepotilaana, tuskin kovin moni, jos hoitavia käsiä on noin vähän. Toisaalta hyväkuntoiset vanhat varmaan auttavat toinen toisiaan.

Laitoksessa on hyvin siistiä, mutta vaatimatonta. Ei hajuja, ei ummehtunutta tuntua. Saamme vierailta yhdessä huoneessa, jossa asuu viisi vanhaa naista. Huone on pieni, naiset nukkuvat maan tavan mukaisesti lattialle levitettävillä tatamimatoilla vierä vieressä, päivisin matot kerretään rullille. Tunnelma on lämmin, pikku mummot kättelevät ja taputtelevat meitä, tarttuvat käsiimme ja tulevat lähelle. Halailaan, he vakuuttavat tyytyväisyyttään elämäänsä. Yksi rouvista haluaa esitellä asetakkiaan – hän oli taistellut Korean

sodassa ja saanut suuren joukon mitaleita.

Vanhainkodin henkilökuntaan kuuluvat myös lääkäri ja hoitaja, joita käymme katsomassa samalla kuin vilkaisemme heidän klinikkaansa. Lääkäri kertoo, että he käyvät joka päivä kahteen kertaan tapaamassa jokaista vanhainkodin asukasta ja hoitavat sitten kaikki heidän vaivansa. Klinikka on vaatimaton, kuin mistä tahansa kehittyvästä maasta. Mielestämme terveydenhuoltohenkilökunnan toimintatapa oli jo ylimitoitettua, terhat vanhat rouvat ja herrat eivät välttämättä tarvitsisi noin tiheää seulontaa. Tyypillisesti lääkäri toivoo enemmän ja parempia lääkkeitä käyttöönsä. Voi vain toivoa, että vanhukset pysyvät hyvässä kunnossa; vakaviin sairauksiin ei ehkä klinikalta apua löytyisi.

Vanhainkoti sai Euroopan Unionilta rahallista tukea kuten kolme muutakin maan vanhustenhuolto-

laitosta. EU:n saarto ei siis vielä vuonna 2016 koskenut humanitaarista toimintaa.

Sitten istumme ulkona suuren japaninselkovan alla. Meille tarjotaan paahdettuja bataatteja ja maapähkinöitä, oman maatilän

tuotteita. Otetaan valokuvia, kunnes on aika lähteä.

**Teksti ja kuvat:
Ilkka ja Vappu Taipale**

Myynnissä lippuja

Lippujen koko 13,5x21 cm, varsi 30 cm. Materiaali polyesteriä.

Saatavilla seuraavat liput:

Yläriivi: KDKT:n valtio, Korean työväenpuolue

Keskiriivi: Sosialistinen nuorisoliitto, Korean kansan armeija

Alariivi: KDKT:n puolustuskomissio, Korea on yksi

Lippujen hinnat 5 € kpl. Koko sarja 25 €. Postikulut 2 €, tilatessa 3 tai enemmän maksuton postitus.

Tilaukset:

juha.kieksi@saunalahti.fi tai tekstiviestillä 045 671 3408

MAINOS

Tulilinjalla - Korean niemimaa Yhdysvaltain ja Kiinan strategioissa osa 3

Korealla on keskeinen rooli Yhdysvaltojen ja Kiinan vastakkainasettelussa.

Korealla on keskeinen rooli Yhdysvaltojen ja Kiinan vastak- kainasettelussa

Yhdysvalloille Tyynenmeren sota koski pääasiassa Kiinaa. Japanin tavoitteet olivat laajemmat. Se halusi Kiinan, mutta tarvitsi myös Kaakkois-Aasian resursseja, erityisesti öljyä ja kumia. Japanin tappion myötä Yhdysvallat luuli voittaneensa taistelun Kiinasta, mutta vuonna 1949 se havaitsi, että se oli "menettänyt Kiinan", ja seurasi metsästys näiden petteiden löytämiseksi ja vastuuseen, mikä ruokkii McCarthyismia.

Jos jotkut amerikkalaiset olivat menettäneet Kiinan, siitä seurasi, että jotkut saattavat saada sen takaisin. Pääehdokas tähän rooliin oli Douglas MacArthur, joka halusi käyttää Korean tilannetta hyväkseen laajentaakseen sotaa Kiinaan. Yhdysvaltain armeijan esikuntapäälliköiden mielestä tämä strategia johtaisi meidät väärään sotaan, väärään paikkaan, väärään aikaan ja väärän vihollisen kanssa", sen puheenjohtaja, kenraali Omar Bradley, sanoi. "Oikea

vihollinen" oli tuolloin Neuvostoliitto.

Kiinasta tuli ajan myötä oikea vihollinen ja Yhdysvaltojen Aasiapolitiikan taustalla oleva liikkeellepaneva tekijä. Muutaman vuosikymmenen sitten taistelulinja siirtyi Kaakkois-Aasiaan, ja perusteena olivat hämärät, joskin epähistorialliset ja myöhemmin mitättömäksi tulleet visiot "kiinalaisesta ekspansionismista". Siitä huolimatta Korea oli jatkuva ja tärkeä elementti siinä, mitä alettiin kutsua "Kiinan hillitsemiseksi". Park Chung-heen tuki Yhdysvalloille Vietnamissa oli arvokasta Yhdysvalloille ja kannattavaa Etelä-Korean taloudelle, mikä loi pohjan Etelä-Korean "talouden nousulle 1960-luvun puolivälissä".

Koko ajan sen mitä Pohjois-Korea teki tai jätti tekemättä, kuvattiin sotaa uhkaavana uhkana, joka edellytti Yhdysvaltain massiivista poliittista ja sotilaallista läsnäoloa Koreassa, Kiinan kynnyksellä. Aina kun tätä läsnäoloa haluttiin vähentää, kuten Jimmy Carterin kohdalla 1970-luvulla, ne epäonnistuivat. Yhdysvaltain joukkojen todellinen määrä Ete-

lä-Koreassa on pienentynyt ajan myötä – sotilaallista voimaa mitataan joukkojen määrässä – mutta Yhdysvaltain strateginen läsnäolo jatkuu ennallaan.

Vuonna 1899 ulkoministeri John Hay julkaisi kuuluisan "avoimien ovien politiikkansa" vaatien "kaiken ulkomaankaupan yhdenvertaista kohtelua kaikkialla Kiinassa". Hän teki sen luottaen siihen, että USA:n kaupallinen ylivoima oli sellainen, ettei sillä ollut mitään pelättävää ulkomaisten kilpailijoiden suhteen Kiinan markkinoilla, ja se oletettavasti syrjäyttäisi Kiinan teollisuuden aiheuttaman kilpailun kokonaan.

Vuosisata ja vähän myöhemmin tilanne muuttui täysin. Yhdysvallat ei ollut pelkästään menettänyt kiistatonta paremmuutta kilpailijoihinsa nähden, vaan myös Kiinan itsensä aiheuttama kilpailu oli yhä menestyvämpää. Tähän liittyi Kiinan haaste Yhdysvaltain hegemonialle. Kaksi huolenaihetta – kaupallinen ja geopoliittinen – sekoittuivat, ja Yhdysvaltojen oli yhä useammin turvauduttava poliittiseen valtaan tukeakseen heikkenevää kilpailukykyään.

Huawein vastaiset toimet olivat hyvä esimerkki.

Väistämättä Yhdysvaltain ajatukset kääntyvät sotaan. Jotkut ovat varoittaneet siitä - se oli Thucydides-ansa, joka voitaisiin välttää, jos se tunnistettaisiin, väitti Graham Allison [Thucydides-ansa on yhdysvaltalaisen politologi Graham T. Allisonin luoma käsite, joka kuvaa ilmeistä taipumusta sotaan, kun nouseva valta uhkaa syrjäyttää olemassa olevan suurvallan alueellisena tai kansainvälisenä hegemonina.]. Toiset ovat hylänneet sen ajatukset kokonaan, jopa väittäen ”Uutta kylmää sotaa ei tule”. Toiset näkevät sen uhkaavan, kun taas toiset purkavat sen mekaniikkaa. Ja katseilta piilossa, Pentagonin käytävillä ja koko USA:n valtavassa sotilaskoneistossa, muut epäilemättä laativat suunnitelmia, joita heidän Kiinan kollegansa etsivät tapoja kukistaa.

Olipa sota rajoittunut, rajoitettu tai katastrofaalinen, vallitsee yleinen yksimielisyys siitä, että kolme todennäköisintä paikkaa, joista Yhdysvaltojen ja Kiinan välinen sota voi alkaa, ovat Etelä-Kiinan meri, Taiwanin salmi ja Korean niemimaa.

Rantavaltioiden välisten ristiriitaisten aluevaatimusten vuoksi Yhdysvallat näkee Etelä-Kiinan meren hyödyllisenä tapana muodostaa Kiinan vastainen liitto. Sen tärkein sotilaallinen etu ja syy merenkulkuoperaatioiden vapauteen on kuitenkin luoda ennakkotapaus ja rakentaa estokkyä. Suuri osa Kiinan tuonnista, erityisesti öljystä, kulkee täällä, ja se on kiinalaisten ballististen sukellusveneiden kauttakulkureitti päästäkseen turvaan Tyynenmeren syville vesille.

Yhteenotto täällä on todennäköinen, mutta on epätodennäköistä, että se kehittyisi sodaksi – Yhdysvalloille vaarat ovat suuremmat kuin hyödyt, ja Kiinalle asia on tärkeä, mutta ei eksistentiaalinen. Sota Taiwanista voi tapahtua vain, jos Taipeiin hallitus tukee ja osallistuu siihen. Taiwanilla on

kuitenkin tosiasiallinen riippumattomuus, jota Kiinan kansantasa-valta sietää pragmaattisesti, ja de jure -statuksen lisäedut ovat huomattavasti suuremmat kuin kustannukset ja vaarat, joten sota on epätodennäköistä.

Korean niemimaa on taas erilainen. Taiwanin tapaan Yhdysvaltojen on oltava vuorovaikutuksessa valvomansa Etelä-Korean hallituksen kanssa. Vaikka unelma ”Mannervallan takaisin ottamisesta” kuoli Taiwanissa vuosikymmeniä sitten, Korean yhdistäminen Soulin alaisuudessa ei kuitenkaan ole kuollut.

Moon Jae-inin hallinto haluaa selvästi parantaa suhteita pohjoiseen ja ylläpitää ystävällisiä suhteita Kiinaan, mutta se on poliittisesti heikko. Presidentti Moon ei ole kyennyt vastustamaan Yhdysvaltoja, mikä on ollut ratkaisevaa.

Vuonna 2018 vallitsi huomattava liennytyks kun Kim Jong Un teki rauhanavauksen ja tarjouksen lähettää joukkue Etelä-Korean isännöimiin talviolympialaisiin. Lopulta Yhdysvaltain valtio puuttui asiaan ja katkaisi yhteistyön kahden Korean välillä. Tätä hämärsivät jonkin verran Trumpin fantasiat neuvotella Kim Jong Unin kanssa. Todellisuudessa

John Bolton voitti sekä Moonin että Trumpin ja hänen esimerkkinä esittämänsä voimat - ”mustekala, jonka lonkeot on katkottava”, onkin Yhdysvallat.

Samaan aikaan THAAD-tapaus on esimerkki, että Yhdysvallat käytti Etelä-Koreaa pelinappulana Kiinaa vastaan. Tämä prosessi näyttää voimistuvan Bidenin hallinnon aikana, jonka ensimmäisen korkean tason kokouksen Soulin kanssa tarkoituksena oli toistaa Etelä-Korean rooli Yhdysvaltain Kiinan vastaisessa liittoutumassa.

Yhdysvallat ei ole ainoa pohjoisen kanssa tehtävän liennytyksen vastustaja, jonka kanssa Moon joutuu kamppailemaan. Luonnollisesti vähemmän näkyvä ulkopuolisille tarkkailijoille, mutta varmasti voimakas on Etelä-Korean valtava sotilaslaitos ja National Intelligence Service (entinen Korean CIA), joilla on ollut läheiset suhteet yhdysvaltalaisiin kollegoihinsa vuosikymmeniä. Myös oikeistopuolueet (kuten tärkein konservatiivinen People Power Party) ja tiedotusvälineet, erityisesti Chojoongdong, ultrakonservatiivisten lehtien trio Chosun Ilbo, JoongAng Ilbo ja Dong-A Ilbo vaikuttavat näkyvästi yleiseen mielipiteeseen.

Moon Jae-in. (Kuva: Wikimedia Commons)

Vaikka Etelä-Korean konservatismiin näkyvät kasvot ovat voimakkaasti Pohjois-Korean vastaisia, sen kanta Kiinaan on hieman ristiriitaisempi. Esimerkiksi Chosun Ilbo valittaa usein Yhdysvaltojen painostuksesta liittyä Kiinan vastaiseen kampanjaansa ottamatta huomioon Etelä-Korean etuja.

Siitä huolimatta näyttää siltä, että Etelä-Koreassa on enemmän halua sotaan Kiinan kansantasa-vallan kanssa kuin Taiwanissa, juuri siksi, että odottava palkinto – Pohjoisen valloitus – voisi tätä kautta olla mahdollinen.

Se voi olla paljon huonommin toteutettavissa kuin Soulin haukat odottavat, mutta Yhdysvalloilla ja Etelä-Korealla on suuri sotilaallinen ylivoima. Pohjois-Korea voi kostaa, mutta ei lopulta puolustautua hyökkäyksiä vastaan. Kuitenkin fantasiat Kiinan hyväksynnästä Yhdysvaltain johtaman hyökkäyksen Pohjois-Koreaan ovat yleisiä ja vaarallisia. Taiwanin salmen tapauksessa käydään suoraa sotaa Kiinan kanssa, mutta Koreassa on huolestuttava mahdollisuus, että päättäjät saattavat vakuuttua siitä, että sota Kiinan kanssa voidaan välttää.

On kuitenkin myös toinen mahdollisuus. Kyse ei ehkä ole kompastumisesta sotaan Kiinan kanssa – luullaan, että joku nielee pikkukalaan, mutta huomaa tukehtuvan valaaseen – vaan tietoinen päätös. Jos Washingtonin strategit päättävät sodasta Kiinaa vastaan, niin sen toteuttaminen Korean niemimaan kautta olisi mahdollista.

Siellä on merkittävä Etelä-Korean armeija, joka on jo Yhdysvaltain komennossa ja tottunut Yhdysvaltojen hallintaan. Etelä-Koreassa on valtavia Yhdysvaltain tukikoh-tia, ja sillä on tilat vahvistusten nopeaan tuomiseen ja lähettämiseen, ja molempia on harjoitettu hyvin. Lisäksi Japani on Shinzo Aben johdolla pitkään ilmaissut innostuksesta puuttua konfliktiin Koreassa, eikä ole mitään syytä

Yhdysvallat hämmentää geopolittista soppaa Itä-Aasiassa.

(Kuva: Wikimedia Commons)

olettaa, että Yoshihide Suga olisi siitä vähemmän innostunut.

Kummassakin tapauksessa Korean niemimaa on todennäköisin paikka Yhdysvaltojen toisen Kiinan-sodan purkaukselle.

Tekopyhyys, irrationaalisuus, syvä rationaalisuus ja Yhdysvaltojen ja Korean välisen politiikassa

Yhdysvaltojen ja Korean välisistä politiikkaa koskeva kirjallisuus esittelee häikäisevää tekopyhyttä. On todella hämmästyttävää, että maailman voimakkaimman ydinvoiman edustajat, jotka ovat ainoat, jotka ovat todella käyttäneet ydinaseita, voivat tuomita korkealla moraalisuudellaan Pohjois-Korean pienen ydinpelotekehityksen kehittämiseen vastauksena Yhdysvaltojen uhkaan. Se, että tällainen tekopyhyys saa suosionosoituksia ja toistoja pilkan sijaan, kertoo Yhdysvaltain globaalin hallinnan voimasta.

Tekopyhyden lisäksi on kuitenkin irrationaalisuutta. Suuri osa keskusteluista asioista ei yksinkertaisesti ole järkevää, eikä rationaalista selitystä ole juurikaan saatavilla. Meille esimerkiksi kerrotaan usein, että Pohjois-Korea on uhka, jopa eksistentiaalinen uhka Yhdysvalloille, Etelä-Koreal-

le ja "alueelle".

Silti meille kerrotaan myös, että Pohjois-Korean hyökkäys Yhdysvaltoihin tai Etelä-Koreaan olisi selvästi itsemurhaa ja turhaa, kuten Colin Powell ilmaisi: "Pohjois-Korean olisi itsemurhaa hyökätä Yhdysvaltoihin... Jos Pohjois-Korea hyökkäisi USA, Yhdysvallat iskisi välittömästi takaisin, eikä Pohjois-Korean hallintoa olisi enää."

Kuinka molemmat väitteet voivat pitää paikkansa? Miksi Pohjois-Korea tekisi itsemurhan turhaan? Kostotoimien uhka pelotteena, vaikka sen toteuttamiseen liittyisi-kin itsemurha, on järkevää, mutta se on aivan toinen asia, josta keskustellaan harvoin.

Yksi tapa yrittää ratkaista tämä ristiriita on väittää, että Kim Jong Un (tai hänen isänsä Kim Jong Il ennen häntä) on irrationaalinen. "Emme ole tekemisissä rationaalisen ihmisen kanssa", väitti Yhdysvaltain YK-lähettiläs Nikki Haley. Senaattori John McCain kutsui häntä "hulluksi, lihavaksi lapseksi". Tietoisemmat tarkkailijat ymmärtävät, että tämä ei toimi ja tuottavat siten mutkikkaampia selityksiä, jotka eivät lopulta ole sen tyydyttävämpiä.

Parempi lähestymistapa on siirtä Yhdysvaltojen likinäköisyyden ulkopuolelle ja analysoida Yh-

dysvaltojen ja Korean välistä politiikkaa ”syvän rationaalisuuden” kannalta. Eli taustalla olevat syyt käyttäytymiseen, joita toimijat eivät ole ilmaisseet, ehkä melko todennäköisesti siitä syystä, että he eivät itsekään ole niistä tietoisia. Imperialismi on Yhdysvaltain ulkopolitiikan keskeinen piirre, mutta vallanpitäjät eivät mainitse tai tunnusta sitä. He ovat sosiaalisesti ehdollisia olemaan tunnustamatta imperialismia edes harjoittaessaan sitä.

Kolme asiaa

Ensinnäkin ”Pohjois-Korean uhka” on sisäpoliittinen rakennelma, joka on luotu vuosikymmenten aikana ja jonka sekä eliitti että yleinen mielipide on ostanut, mutta sillä ei ole todellisuudessa vankkaa perustaa. Se on paremminkin poliittisen psykologian aihe, jonka juuret ovat Korean sodan ja sen jälkeisen voiton epäonnistumisessa, eikä geopolitiikassa. Se varmasti vaikuttaa päätöksentekoon, mutta viime kädessä syyt Yhdysvaltain politiikkaan ovat muualla.

Toiseksi Pohjois-Korean ydinpelotteesta, jonka teho on epävarma, ei sinänsä ole vaaraa Yhdysvalloille, ellei Yhdysvaltat käynnistä hyökkäystä. Jos Yhdysvaltojen uskotaan Pjongjangissa tekevän juuri niin, se voi saada aikaan ennalta ehkäisevän iskun yrityksen. Kummassakin tapauksessa aloite on todella Washingtonilla; ei sotaa, ei kosta.

Todellinen ongelma on ydinaseiden maailmanlaajuinen leviäminen – mielekäs huolenaihe huolimatta siitä, että on taipumus sekoittaa ja hämärtää tosiasioita. Ydinaseiden leviäminen pieniin maihin kuvataan vaaraksi maailmalle ja Yhdysvaltojen ristirekettä ydinaseiden leviämistä vastaan jalona.

Itse asiassa se, että voimakkaampien uhkaamien maiden hallussa on ydinpelote, lisää rauhaa, kuten Kenneth Waltz väittää Iranin tapauksessa. Pohjoiskorealaiset

väittävät, luultavasti aivan oikein, että heidän pelotteensa on säilyttänyt rauhan Koreassa. Tämä muodostaa perustan Yhdysvaltojen vastustukselle aseiden leviämistä vastaan. Se on väline, joka auttaa korjaamaan vallan epätasapainon sen ja niiden maiden välillä, joihin se haluaa hyökätä, kuten Irakin ja Libyan. Jos Pohjois-Korea onnistuu pakottamaan Yhdysvallat rauhanomaiseen rinnakkaiseloon, se antaisi ”huonon” esimerkin muille maille, kuten Iranille.

Kolmanneksi Yhdysvaltojen halu puolustaa, ylläpitää ja laajentaa hegemoniaansa suuria haastajia vastaan on avainasemassa. Alkuaikoina suurin haastaja oli Neuvostoliitto, kuten nyt se on Kiina, ja Venäjä on pudonnut tärkeään, mutta pieneen rooliin erityisesti Itä-Aasiassa.

Olemme nähneet, kuinka tärkeä Korea on Yhdysvaltojen ja Kiinan vastakkainasettelussa. ”Korea” on itse asiassa diadi, ja näiden kahden välinen suhde on tärkeä osa Yhdysvaltain strategiaa. Näiden kahden välinen vastakkainasettelu on tervetullutta ja liennytyks on pelättävää ja estetävää. Pohjois-Korea on pidettävä sotaisana oikeuttaakseen Yhdysvaltain sotilaallisen läsnäolon Etelä-Koreassa (ja vähemmässä

määrin Japanissa) ja pitääkseen Etelä-Korean linjassa, jotta se voidaan valjastaa paremmin Kiinan vastaiseen ohjelmaan.

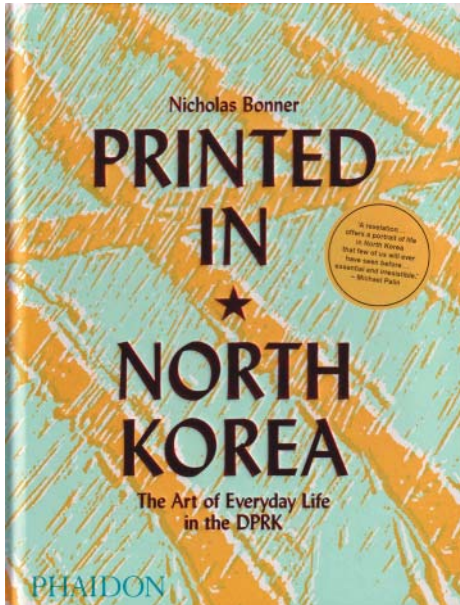
Palmerston olisi tunnustanut Yhdysvaltojen saavutukset Korean niemimaan hyödyntämisessä sen vastakkainasettelussa Kiinan kanssa ja sen kohtaamisissa haasteissa. Hän oli ulkoministeri, kun Iso-Britannia käynnisti ensimmäisen oopiumisodan Kiinaa vastaan vuonna 1839. Sota johti muun muassa brittien Hongkongin valtauksen ja ”nöyryytyksen vuosisataan”, joka kaikuu Kiinassa edelleenkin.

Palmerstonin ”tykkivenediplomatia” onnistui, koska Britannialla oli tykkiveneitä ja Kiinalla ei. Nyt Kiina on tekijä. Yhdysvallat on syrjäyttänyt Britannian ja Blinken on seurannut Palmerstonia. Vaikka voimatasapaino eri puolilla, armeijasta pehmeään voimaan, suosii edelleen Yhdysvaltoja, kulu on umpeutumassa. Yhdysvallat ja Kiina ovat kaksi valasta, toinen heikkenee vallassa ja toinen nousee. Ne eroavat ominaisuuksiltaan ja motivaatioiltaan, mutta molemmat ovat valtavia. Tämä on suuri vaara tulilinjan jääneelle Korealle, sillä kuten sananlasku sanoo, valaiden taistellessa katkaravun selkä katkeaa.

Kirja-arvio

Korealaista grafiikkaa - harvinaisempi näkökulma KDKT:aan

Nicholas Bonner, *Printed in North Korea: The Art of Everyday Life in the DPRK*

Nicolas Bonner tunnetaan Koryo tours matkatoimiston perustajana, mutta hän on tehnyt myös mielenkiintoisia kirjoja Pohjois-Koreasta.

Printed in North Korea sisältää upean kokoelman printtejä 1950-luvulta 2000-luvulle. Nämä ainutlaatuiset linoleikkaukset ja puukivivedokset kuvaavat maan junakonduktöorien, terästyöläisten, kutojien, maanviljelijöiden, tiedemiesten ja kalastajien arkea.

Ne ovat kiehtova tapa tutustua tämän vielä käytännössä tuntemattoman maan kulttuuriin. Ne ovat vertaansa vailla oleva todistus Pohjois-Korean taitelijoiden lahjakkuudesta ja ainutlaatuisista sosiaalisista, kulttuurisista ja poliittisista olosuhteista, joissa he työskentelevät.

Nicola Bonner kertoo haastattelussaan: "Aloin kerätä pohjoiskorealaisia taideteoksia ja grafiikkaa

ensimmäisellä vierailullani Pjongjangissa. Parhaat taiteilijat kuuluivat joko Mansudae tai Paekho Art Studioille ja näiden studioiden vedokset nousivat tärkeäksi osaksi kokoelmaani, joka koostuu nyt yli 700 vedoksesta 1950-luvulta nykypäivään. Aiheet vaihtelevat proosaisesta (perunatutkija laboratoriossa, nainen siivoamassa bussia) runolliseen (pohjoisen jyrkät mäntymetsät, raivoavat vesiputoukset ja kuutamoiset järvet).

Vanhemmat 1950-luvun teokset ovat yleensä puupiirroksia, mutta 1970-luvun lopulla alkaen alettiin tekemään viskoosimusteella painettuja linoleikkauksia ja ne ovatkin valikoimassa parhaiten edustettuina. Teoksen sivuilla näkyy erilaisia tyylejä – pelkistysmenetelmästä (yksi väri levitetään ja painetaan ennen linovan uudelleen leikkaamista ja toisen värin levittämistä) eri värien levittämiseen suoraan linoleikkauksen tietyille alueille. Yleistä on, että jokaisesta linoleikkauksesta ei tehdä enempää kuin viisitoista

vedosta, koska sen jälkeen muste tukkii leikkaukset ja hienot yksityiskohdat katoavat.

Taide Pohjois-Koreassa vaihtelee puhtaasti esteettisestä poliittiseen. Teoksia esitetään näyttelyissä ja painetaan aikakauslehdissä tavoitteenaan herättää yleisössä ylpeyden ja päämäärän tunne. Olipa työsi kuinka arkipäiväistä tahansa, olet tärkeä osa vallankumousta, maa pysyy siksi vahvana ja välittää siitä mitä sinä teet.

Kirja on kattava esitys pohjoiskorealaisesta grafiikasta. Todellinen kultturiteko ja kuuluu jokaisen koreasta kiinnostuneen kirjahyllyyn.

Nicholas Bonner, *Printed in North Korea: The Art of Everyday Life in the DPRK*

Englanninkielinen, 240 sivua, kustantaja Phaidon 2019.

Muutama kappale kirjaa on saatavissa Suomi-Korea-seuran kautta hintaan 35 euroa (+mahdolliset postikulut)

Jäsenmaksu vuodelle 2023

Jäsenmaksu vuodelle 2023 on 25 euroa. Olemme joutueet korottamaan maksua hieman johtuen kallistuneesta painopaperista ja postimaksuista. Tällä turvaamme seuran tärkeimmän jäsenedun, Korean ystävät lehdet ilmestymisen jatkossakin neljä kertaa vuodessa.

Toivomme, että mahdollisimman moni maksaisi maksun tämän viestin perusteella. Näin vältämme erillisten jäsenmaksukaavakkeiden postittamisen ja säästämme siinä sekä luontoa että rahaa.

Maksutiedot vuodelle 2023

Jäsenmaksuluokat:

- Varsinainen jäsen 25 €
- Perhejäsen (kun perheessä on yksi varsinaista jäsenmaksua maksava henkilö) 10 €
- Nuorisojäsen (alle 18 vuotta) 7 €
- Kannatusjäsen 100 €
- Yhteisöjäsen 500 €

Tilinumero: FI70 4108 0011 8392 33

Viitenumero: 1009

Eräpäivä: 1.2.2023

Pysytään hyvässä seurassa!

Tapahtumakalenteri

Suomi-Korea-seuran tapahtumat

- Seura osallistuu Matka 2023 -messuille ystävyysseurojen osastolla. Messut pidetään Helsingin messukeskuksessa 20.-22.1.2023.
- Seminaari korealaisesta taiteesta 11.3.2022 Hermannin kerholla (Hämeentie 67, Helsinki) klo 13-15.
- Seura osallistuu Maailma kylässä -festivaaliin 2023. Festivaali pidetään 27.-28.5.2023 Suvilahdessa, Helsingissä